

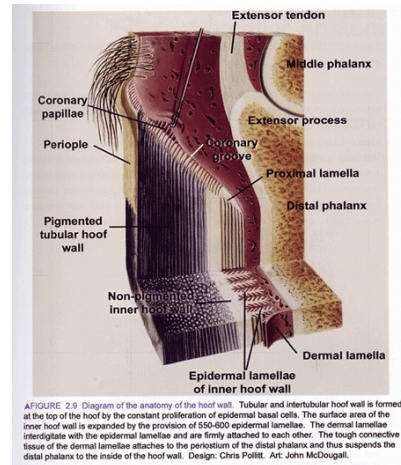
MTS Laminitis – Chris Pollitt

Op 28 november 2015 zijn we naar MTS laminitis geweest. Dit zou in eerste instantie plaatsvinden in Utrecht, maar werd op het allerlaatste moment verplaatst naar Emmeloord.

Chris Pollitt gaf daar een lezing over het onderzoek dat hij jarenlang heeft uitgevoerd met een research groep in Australië. Zijn werk is ook bekend in de wereld van de 'barefoot movement' wereldwijd. Zijn gedetailleerde studie van wat er precies in de hoofwand, witte lijn, kroonrand en aangrenzende weefsels gebeurt bij hoofbevangingen zijn baanbrekend geweest en hebben een groot inzicht gegeven hoe de paardenhoef werkt en in elkaar zit. De resultaten uit dit wetenschappelijke onderzoek zijn zonder twijfel zeer belangrijk. Ook de kennis die hij gedeeld heeft over de invloed van suikers, zetmeel en gras op hoofbevangingen hebben bijgedragen aan de aanpak zoals wij die kennen binnen de 'barefoot' aanpak.

Een Nederlandstalige samenvatting van deze kennis zal ik in een later stadium publiceren. De Engelstalige kennis is op internet gewoon beschikbaar. Wie op google intikt "Chris Pollitt laminitis" vindt een schat aan informatie. Een iets ouder boekje met de kennis keurig uiteengezet uit 2001 van zijn hand is: Equine Laminitis Dr. Chris Pollitt, rural industries research and development corporation, ISBN 064258348X

Een vrij verkrijgbaar document is te vinden op:

<http://www.australianwesternhorseshowcase.com.au/Features/medical/laminitis.pdf>

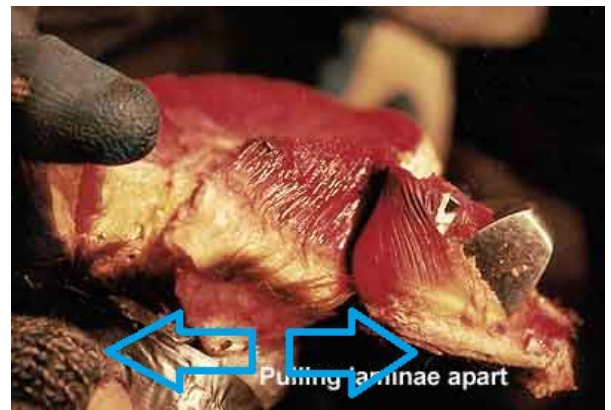
Echter het vreemde is dat hoewel de kennis van Pollitt in de barefoot movement redelijk algemeen bekend is, hijzelf niet op de hoogte is van de aanpak zoals die gebruikelijk is bij natuurlijk bekappen (de Nederlandse term). In 1985 stuurde Jaime Jackson hem een brief waarin hij zijn bevindingen deelde, wat later de kern van het natuurlijk bekappen zou worden.

(<https://www.thehorseshoof.com/jacksonstimeline.html>) Echter hierop is geen antwoord gekomen. Het leek ons dus ook zo goed als zinloos om te proberen de discussie over natuurlijk bekappen als oplossing voor hoofbevangingen te starten, als dit 30 jaar geleden ook al niet landde.

De MTS laminitis (meet the specialist) werd georganiseerd door proveto. Proveto is een bedrijf dat nascholingen organiseert voor veeartsen, hoefsmeden en dierenartsassistenten etc en werkt samen met (gesponsord door?) veterinaire bedrijven. Deze bijeenkomst was in eerste instantie bestemd voor dierenartsen. Op de bijeenkomst waren eigenlijk amper veeartsen aanwezig, ze waren op één hand te tellen. De zaal zat wel vol met hoefsmeden, wat op zich heel positief is, hoefsmeden interesseren zich dus in tegenstelling tot veeartsen wél in wat er zich afspeelt in de hoeven van het paard. Het lijkt er op dat de veeartsen in Nederland alles wat met hoeven te maken heeft, nog steeds afschuiven op de hoefsmid, gezien het gebrek aan belangstelling voor deze lezing vanuit deze beroepsgroep.

Na de lezing over hoefbevangenheid was het tijd voor de praktijk onderdelen. Er was een opstelling neergezet waarmee de hoornschoen van de hoef afgetrokken zou worden. De richting waarin de kracht werd uitgeoefend was in dezelfde richting als waar de hoef op gebouwd is om krachten te weerstaan. Daarom was er ook ontzettend veel kracht voor nodig om de hoornschoen eraf te trekken. Op internet zijn filmpjes te vinden waarbij je zonder al dit geweld hetzelfde kunt bereiken, namelijk door de hoefwand bij de hielen door te zagen en in horizontale richting de hoefwand eraf te strippen. Dan rijzen vragen als "heeft niemand van deze groep ooit op youtube gekeken naar dissectie video's?" "met een beetje biomechanisch inzicht kies je niet voor déze opstelling"

Hieronder aangegeven met rode pijlen de bizarre opstelling waarbij in de richting kracht gezet wordt waar de hoef ook precies op gebouwd is om zulke krachten te weerstaan. Daarnaast een afbeelding van een veel eenvoudigere manier om de hoefwand eraf te halen en de laminae zichtbaar te maken.

De linker opstelling was ook weinig succesvol, meerdere malen moesten de haken opnieuw in de hoefwand bevestigd worden, omdat de haken los sprongen.

Toen na meerdere pogingen het experiment dan eindelijk geslaagd was, werd de gelegenheid gegeven om de hoef van binnen te bekijken. Iedereen vond dit heel erg interessant. Wat mij opviel waren de opmerkingen waaruit op te maken was dat dit voor velen de eerste keer was dat ze een hoef op deze manier zagen. Dan rijst de vraag "Krijg je in Nederland als hoefsmid dit dan niet in de opleiding? Kun je aan de slag als hoefsmid zonder dat je ooit de binnenkant van de hoef bestudeerd hebt?"

Verder viel het op dat iedereen eindeloos zat te kijken naar de lamellen en de achtergebleven resterende hoof, maar niemand leek te letten op de onderkant van de voet. Terwijl juist bij dit soort dissecties interessant is om te zien hoe de uitwendige structuren (lange steunsels, hoge hielen) invloed hebben op de interne weefsels van de voet. Hieronder een foto van de gesloopte hoof, maar dan de onderkant. Wat opvalt zijn de enorme steunsels, samengeknepen hielen en ondergeschoven hielen en de straal die daar zwaar onder te lijden heeft gehad.

Nog even ter vergelijking een normale gezonde hoof in dezelfde positie:

Niemand die ook maar iets opviel of opmerkte over de enorm slechte staat van onderhoud waarin deze slachthoef verkeerde. Tijdens de dissectie viel de opmerking "Het schijnt dat die natuurlijk bekappers ook bijeenkomsten hebben waarbij ze hoeven uit elkaar halen".

Daarna werd een methode gedemonstreerd waarbij niet alleen een röntgenfoto van de hoof van het paard wordt gemaakt, maar ook gebruik gemaakt wordt van contrastvloeistof (bariumsulfaat), om het netwerk van bloedvaten in de hoof zichtbaar te maken. Hiervoor werd een fries paard dat eigendom is van de kliniek Emmeloord ingezet. Dit paard werd voorgesteld als zijnde een paard met redelijk gezonde hoeven, het probleem van dit paard is artrose (uit de verzekering gehaald).

Dit is heel interessant om te zien. Bloedvaten in het achterste deel van de voet zijn goed zichtbaar door de contrastvloeistof.

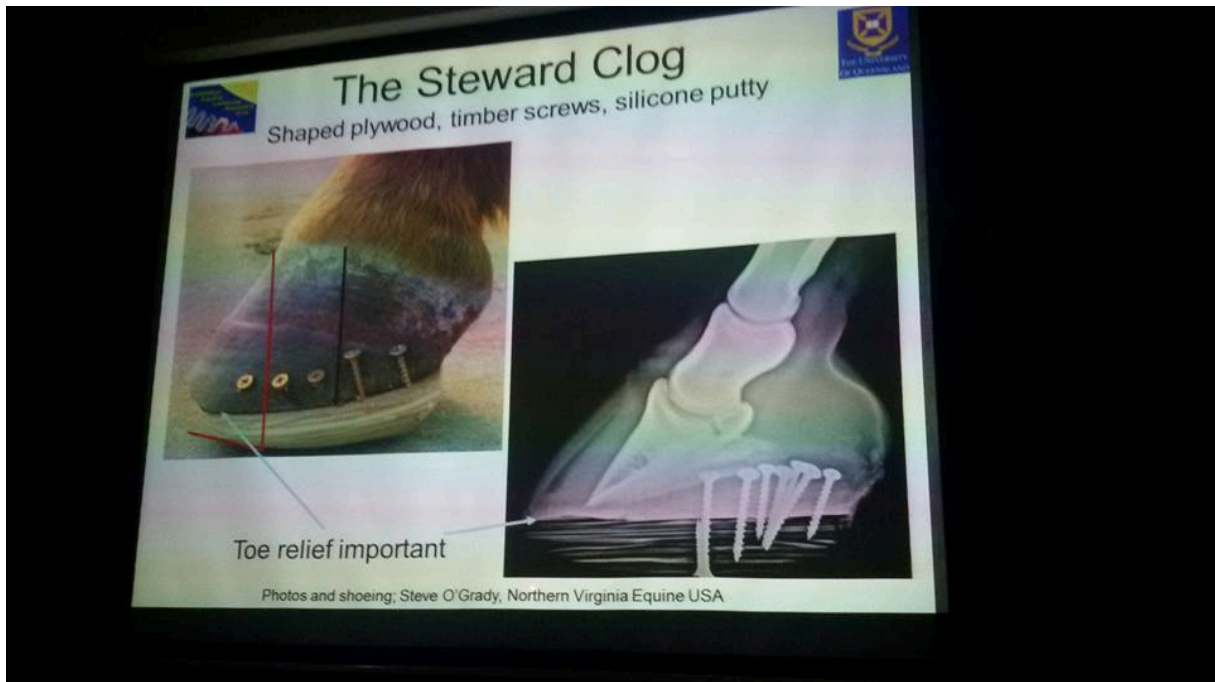
Hier een vooraanzicht en nog een gewone röntgenopname zoals gebruikelijk is.

Niemand, inclusief Chris Pollitt niet, heeft gekeken naar de onderkant van de hoof van dit paard. Wat opvalt zijn de enorm overgroeide steunsels die reiken tot ver voorbij de straal en naar voren gegroeide hielen die ook nog een scheef én ongelijk zijn. (Nogmaals, dit paard is eigendom van de kliniek Emmeloord....)

Aan het eind van de middag werden mogelijke behandelingen van hoefbevangen hoeven besproken. Onder andere de 'houten klomp' waarbij een plaat hout met kruiskopschroeven aan de hoef vastgemaakt wordt:

Verder werd als advies gegeven om onder de kroonrand zo'n 10 cm brede sleuf uit te frezen van dik een centimeter diep en een centimeter hoog. Daarbij was ook het advies om een groot gedeelte van de hoefwand uit te frezen bij de toon. Advies was wel om een deel van de wand daartussen te laten zitten, omdat anders de hoef instort. Het uitfrezen van de hoefwand werd door de aanwezigen met groot enthousiasme ook geoefend op slachthoeven. Er werd gebruik gemaakt van een Dremel met een houtfrees aan een lange flexibele slang, waarmee snel en eenvoudig de geulen uit te frezen zijn.

Hieronder een paard waarbij een heartbar shoe met siliconenlaag aangebracht was en waarbij dezelfde freestechiek was toegepast, daarbij was ook nog de diepe buigpees doorgesneden. Chris Pollitt had bij dat laatste wel z'n vraagtekens. "Unfortunately the horse didn't survive" en daarom is er sectie verricht na het inslapen

Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat het koelen van de hoeven in de acute fase van hoefbevangenheid de schade op celniveau enorm kan terugdringen. Daarom is het belangrijk om de hoef goed te koelen (liefst ijswater). Alleen wordt tegelijkertijd het tegenstrijdige advies gegeven om de hoef met gips in te pakken om na het uitfrozen van de hoefwand ondersteuning te bieden.

Terecht werd de opmerking geplaatst "maar dat is toch raar, zo kun je de voet helemaal niet meer koelen toch?"

Tot slot nog enkele opmerkingen. Tijdens het bekappen viel op dat door hoefsmeden de straal altijd nog veel te veel wordt bijgesneden. De ene smid bekapte duidelijk anders dan de andere. Sommigen kaptten alleen de toon (zowel zool als hoefwand), de straal en lieten de steunsels volledig met rust (zo'n twee centimeter hoog gelaten). Een enkeling bekapte wel de hoefwand tot zoolhoogte en de steunsels tot zoolhoogte, maar haalde toch helaas ook nog een aanzienlijk deel van de straal weg. In tegenstelling tot wat in internetdiscussies gesteld wordt, ligt de traditionele manier van blote voeten bekappen en het natuurlijk bekappen nog mijlenver uit elkaar.

Het is positief om te zien hoe smeden zich wél interesseren voor resultaten uit wetenschappelijk onderzoek en zeer teleurstellend om te zien hoe de veeartsen vooral schitterden door afwezigheid. Daarnaast is het teleurstellend om te zien hoe een belangrijk wetenschapper die zo ontzettend veel weet van de hoef en kennis heeft van de delicate interne structuren van de voet, dan toch kiest voor verwoestende aanpakken als schroeven, wooden shoes, heartbar shoes en delen uitsnijden. Wie echter het eerder genoemde boekje er op naslaat ziet in appendix 1 de volgende bedrijven genoemd: Clare horseshoes, Classic horseshoes, Combined Farrier Supplies, Hoofttech PtY Ltd, Independent Farrier Supplies, O'Dwyer Horseshoe Aust et cetera.

Waarschijnlijk gaan nu de reguliere klinieken en andere hoefsmeden deze technieken toepassen, want een belangrijk wetenschapper heeft dit als oplossing geboden voor hoefbevangenheid en zo iemand weet waar hij over praat toch? We moeten niet raar opkijken als komende tijd ineens foto's opduiken van uitgefreesde hoefwanden.

Het schrijven van dit verslag zal me ongetwijfeld niet in dank worden afgenomen, ik heb dan ook lang getwijfeld of en hoe ik dit zou doen. Uiteindelijk gaf het belang van het delen van deze kennis de doorslag. We moeten ook vooral niet vergeten dat dit soort zaken plaatsvinden niet uit kwaadwillendheid, maar uit onwetendheid. Men is gewoonweg niet op de hoogte van de kennis die de 'barefoot movement' wel heeft. Kennelijk is het dus mogelijk om al die websites, filmpjes en andere gratis info te missen.

Jantine Leeflang

Naschrift

Op onderstaande website wordt duidelijk de basis van de aanpak van natuurlijk bekappen uitgelegd als het gaat om bevangen paarden.

<http://www.hoefnatuurlijk.nl/nl/founder.html>